

(Címer)

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA Gf.III.30.187/2018/4. szám

A Szegedi Ítéltábla **felszámoló cég neve** (felszámolóbiztos: **felszámolóbiztos neve, felszámoló székhelye.**) felszámoló által meghatalmazott **ügyvédi iroda neve** (ügyintéző ügyvéd: **ügyvéd 1 neve, ügyvédi iroda székhelye.**) által képviselt **felperes neve, székhelye** szám alatti székhelyű felperesnek, – **felszámoló cég neve (székhelye)** felszámoló által meghatalmazott **ügyvéd 2 neve (címe)** által képviselt **alperes neve, székhelye** szám alatti székhelyű alperes ellen jogellenes magatartás megállapítása iránt indult perében a Kecskeméti Törvényszék 2018. április 5. napján kelt 15.P.21.812/2017/10. sorszám alatti ítélete ellen a felperes által 11. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

Í T É L E T

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részben és akként változtatja meg**, hogy a felperes által fizetendő elsőfokú eljárási illetéket 1.500.000,- (Egymillió-ötszázezer) forintra felemeli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 25.400 (Huszonötezer-négyszáz) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 48.000,- (Negyvennyolcezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

A felperes 2009. január 8. napján támogatási kérelmet nyújtott be a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalhoz turisztikai tevékenységek ösztönzéséhez nyújtandó támogatás érdekében. Az MVH a 2010. március 9. napján kelt határozatával a támogatási kérelemnek helyt adott, a kötelezettségvállalás teljes összegét 47.311.405,- forintban állapította meg.

Az alperes, mint hitelező és a felperes, mint adós között a fenti támogatás előfinanszírozása érdekében az alábbi kölcsönszerződések jöttek létre:

- a .../2010 számú kölcsönszerződés 10.000.000,- forint összegű kölcsön nyújtására 2010. szeptember 16. napján,
- a .../2010 számú szerződés 15.000.000,- forint kölcsön nyújtására 2010. december 7. napján,
- az .../2011 szerződésszámú kölcsönszerződés 20.000.000,- forint összegű kölcsön nyújtására 2011. április 12. napján.

A kölcsönszerződések 9/c. pontja szerint a felperes a hitel és járulékai fedezetéül az alperesre engedményezte 47.311.405,- forint összegben az MVH-tól elnyert támogatást. A felperes vállalta,

hogy a támogatás összegét a takarékszövetkezetnél nyilvántartott számlájára igényli vissza és a jóváírás napján a hitel törlesztésére fordítja.

Az MVH a felperes 2010. november 1. napján benyújtott kifizetés iránti kérelmének részben helyt adott, 11.024.118,- forint támogatási összeget állapított meg és fizetett ki a felperes alperesnél vezetett számlájára.

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete az alperes pénzügyi szolgáltatási és kiegészítő pénzügyi szolgáltatási tevékenység végzésére jogosító engedélyét 2012. június 1. napjától visszavonta, ezen időponttól kezdődően az alperesnél vezetett számlák nem forgalomképesek. Az alperes hirdetményi úton tájékoztatta az ügyfeleit az engedély visszavonásáról, arról, hogy az alperes a korábbi átutalási megbízásokat nem tudja teljesíteni, valamint hogy az alperes által forgalomba hozott bankkártyákat készpénz felvételre vagy fizetésre használni nem lehet, az ügyfelek számláira történő átutalások sem kerülnek jóváírásra. Amennyiben az ügyfélnek hiteltartozása van, úgy annak teljesítését az **alperesnél** vezetett (...) számú számlára kell teljesíteni.

Az alperes 2012. június 1-től 2012. október 12. napjáig végelszámolás alatt állt, 2012. október 12. napján felszámolás alá került, a felszámolási eljárás jelenleg is folyamatban van.

A felperes az alperes felszámolási eljárásába hitelezői igényt nem jelentett be.

A MVH a 2012. október 2. napján kelt végzésével megállapította, hogy az ügyfél-nyilvántartási rendszerbe bejelentett adatok hibásak/hiányosak, ezért felszólította a felperest, hogy a G002 számú regisztráció módosító lap nyomtatványon hibás adatait adja meg helyesen. Utalt arra, hogy a felperes a regisztrációs adatbázisba új bankszámlaszámot kívánt rögzíteni, ehhez azonban meg kell szüntetnie a meglévő banki megállapodását, a jelenleg élő számlaszámát. Tájékoztatta a felperest, hogy ezt az F002 nyomtatvánnyal tudja megtenni, melyet a bankkal is jóvá kell hagyatni. Ezt követően kerülhet sor az új bankszámlaszám bejelentésére.

A felperes kérte az alperes felszámolóbiztosát, hogy az F002-es nyomtatványt írja alá. Az alperes felszámolóbiztosája 2012. október 16. és 2012. november 12. napján kelt az MVH-hoz címzett levelében kifejtette, hogy a támogatási összeg a felek közötti kölcsönszerződésből eredő felperesi tartozás biztosítékát képezi, a formanyomtatvány aláírására csak akkor kerülhet sor, ha a fennmaradó támogatási összeg az alperes bankszámlájára jóváírásra kerül.

A felperes a támogatási szerződéssel érintett beruházást megvalósította, a vendégházzá átalakított épületet a kivitelezőtől 2013. március 8. napján átvette.

(település 1 neve) Megyei Jogú Város Jegyzője a vendégház épületre a végleges használatbavételi engedélyt 2015. november 20. napján megadta. A felperes az utolsó kifizetési kérelmet 29.239.942,- forint összegben az MVH-hoz benyújtotta. A támogató a kifizetési kérelmet elutasította, egyúttal a korábbi 11.024.118,- forint támogatás kifizetésére vonatkozó határozatát visszavonta, és kötelezte a felperest a korábban kifizetett támogatási összeg és járulékai megfizetésére összesen 14.708.623,- forint összegben.

Az MVH 2014. augusztus 7. napján rögzítette ügyfél-nyilvántartási rendszerében a felperes A Zrt-nél vezetett számlaszámát.

A felperes 2015. január 7. napján felszámolás alá került, az alperes a kölcsönszerződésekből eredő követelését a felperes felszámolási eljárásába 73.354.251,- forint összegben határidőn belül bejelentette. A felperes felszámolója az alperes hitelezői igényét elismert követelésként ugyanebben az összegben nyilvántartásba vette.

A jelen per alperese, mint felperes pert kezdeményezett a kölcsönszerződésekhez kapcsolódó kezesek, zálogkötelezettek, illetőleg használati jog jogosultakkal szemben. A **(település 2 neve)-i**

Járásbíróság ..P.../2014/16., illetve ..P.../2014/23. sorszám alatti végzéseivel a peres eljárást felfüggesztette az előtte ..P.../2015. szám alatt indult per jogerős befejezéséig. A felperes jelen perbeli követelését 2015. május 19. napján a **(település 2 neve)-i** Járásbíróság előtt érvényesítette. A járásbíróság P.../2015/4. sorszám alatti végzésével a keresetlevél áttételéről döntött a **(település 3 neve)-i** Törvényszékhez.

A felperes többször módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes jogellenesen tagadta meg az MVH felé szükséges F002 számú nyomtatvány aláírását és az elnyert (...) számú támogatás egyéb bankszámlára történő folyósításának engedélyezését. Kérte továbbá, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes a fenti magatartásával a Ptk. 302. § b) pontja szerint késedelembe esett, a teljesítés neki felróhatóan a Ptk. 312. § (3) bekezdése szerint lehetetlenné vált, ezáltal a felperes a kölcsönszerződésből eredő tartozástól – a hitelezői igényként nyilvántartásba vett 44.926.330,- forint és járulékai összegű tartozástól – szabadult. Álláspontja szerint a felperes javára a jogvédelem szükségessége megállapítható, ugyanis az alperesnek a végrehajtható követelés érdekében pert indítani a felperessel szemben nem kellett, hitelezői igényét a felperes felszámolási eljárásába bejelentette. Így a felperes ellenkérelmet előterjeszteni nem tudott, továbbá felszámolás megszüntetése iránti peres eljárásra sincs mód. A felperes jogainak megóvásához szükséges és nélkülözhetetlen az alperes felszámolója magatartásának jogellenessége megállapítása. A per célja, hogy a felperes azon jogát védje, hogy őt az alperes jogtalan követelésének kielégítésétől megóvjá, miután a nyilvántartásba vett követelésből ezidáig semmi nem térült meg. A felperes a jogviszony természeténél fogva teljesítést nem követelhet, mert a bejelentett hitelezői igénynek a felperes a kötelezettje, az alperes hitelezői igénye nem került kielégítésre, a felperes kártérítési igénye is csak ezen összeget meghaladóan lehet a felperesnek. A **(település 2 neve)-i** Járásbíróság előtt az alperes által kezdeményezett peres eljárásokban a felperes nem peres fél. A felperes álláspontja szerint a formanyomtatvány aláírásának megtagadásakor az alperes lehetetlen feltételt szabott, hiszen a támogatási összeget az MVH addig nem tudja folyósítani, amíg az alperes az új teljesítési hely megjelölését nem teszi lehetővé. Az alperes számára elegendő biztosíték lett volna a felperes által az alperes részére írt felhatalmazó levél, amellyel a felperes új A Zrt-nél nyitott számlájára érkező pénzt az alperes beszedhette volna.

Az elkészült projekt után járó támogatás végső kifizetése az alperes felróható magatartása miatt elmaradt. A felperes azért nem tudott új bankszámlaszámot bejelenteni, mert ahhoz az alperes nem járult hozzá megszerve a Ptk. 4. §-ában foglalt kötelezettségét. A felperesnek a támogatási határozat közlését követő 2 évben a támogatás 50%-át, 3 éven belül a teljes támogatási összeget le kellett volna hívnia és azt jóvá kellett volna írni a bankszámláján. Az utolsó kifizetési kérelem jóváhagyásától a felperes önmagában azért esett el, mert a bankszámlaszám törlésének elmaradása miatt az új bankszámlaszámot határidőben bejelenteni nem tudta.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására, a felperes perköltségben marasztalására irányult. A felperes keresetét jogalapja tekintetében vitatta. Arra az álláspontra helyezkedett, hogy a megállapítási per feltételei nem állnak fenn. A felperes oldaláról a jogvédelem szükségessége nem merül fel, hiszen a felszámolási eljárásban vitathatja az alperes, mint hitelező bejelentett hitelezői igényét. A felperesnek a korábbiak során módjában állt volna szerződésszegéssel vagy szerződésen kívül okozott kár megtérítése iránti pert indítani az alperessel szemben, melyben értékelésre került volna az alperes esetleges szerződésszegő magatartása. A teljesítés követelhetetlenségével kapcsolatban kifejtette, hogy a felperes által indítandó esetleges kártérítési pernek nem előfeltétele az, hogy az alperes felperes felszámolási eljárásába bejelentett hitelezői igénye kielégítést nyerjen. Amennyiben a felperes késedelemre vagy teljesítés lehetetlenülésére hivatkozik, annak jogkövetkezménye az, hogy a kötelezett kérheti a késedelemből eredő kárának megtérítését, illetve szabadul a tartozása alól és követelheti esetleges kárának megtérítését. Mindkét szerződésszegés

kapcsán a bíróságnak vizsgálnia kell az alperes szerződéses jogviszonyban tanúsított magatartását. A felperes által megfogalmazott kereseti kérelem nem megállapításra irányul, hiszen annak megállapítása esetén, hogy az alperes felé a felperesnek nincs fizetési kötelezettsége, lényegében az alperes marasztalását jelenti, hiszen ennek folytán az alperes eszik az általa kölcsönadott összegtől.

A **(település 3 neve)-i** Törvényszék **..P.../2015/41.** sorszám alatti végzésével a pert megszüntette, egyidejűleg a keresetlevelet és a mellékletét megküldeni rendelte a **(település 4 neve)-i** Bíróság részére **..Fpk.0112-.../7..** számra hivatkozással.

A **(település 5 neve)-i** Ítéltábla Pkf.../2017/2. sorszám alatti végzésével az elsőfokú bíróság végzését hatályon kívül helyezte és ugyanezt a bíróságot a per érdemi tárgyalásának folytatására utasította. A másodfokú bíróság a végzés indokolásában kifejtette, hogy a perindításra az alperes felszámolási eljárásának kezdő időpontját követően került sor, azonban a felperes keresete megállapításra, nem marasztalásra irányult, ezért nem volt helye a per megszüntetésének. Az elsőfokú bíróságnak a megállapításra irányuló keresetet a Pp. 123. §-a alkalmazásával kellett elbírálnia.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 30.000,- forint + ÁFA jogi képviselési díjat perköltségként. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 36.000,- forint le nem rótt eljárási illetéket.

Az elsőfokú bíróság elsősorban azt vizsgálta, hogy a felszámoló tanúsított-e jogellenes magatartást, ami miatt a felperes az elnyert támogatást nem tudta igénybe venni. A felszámoló csődtörvényben rögzített kötelezettségeiből kiindulva arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felszámoló joggal való visszaélést nem valósított meg, hiszen éppen a felperes kérésének teljesítésével szegte volna meg a csődtörvény rendelkezéseit amennyiben a felperes követelésének fedezetét képező biztosíték kiengedéséhez anélkül járult volna hozzá, hogy a felperes egyenértékű más fedezetet biztosított volna. A kölcsönszerződésekben rögzített teljesítési határidő korábban lejárt mint ahogy a PSZÁF az alperes működési engedélyét visszavonta, így az alperes részéről nem merült fel olyan objektív akadály, ami a támogatás kiutalását megghiúsíthatta volna. A felperes által elnyert támogatás kifizetése, annak kiutalása megghiúsulása, valamint az alperes működési engedélyének visszavonása és végelszámolása között nincs okozati összefüggés.

Az elsőfokú bíróság vizsgálta a megállapítási kereset fennállásának törvényi feltételeit, a jogvédelem szükségessége körében rámutatott, hogy a felperesnek a felszámolási eljárásban is lehetősége van az alperes hitelezői igényének vitatására és arra hogy a felperes mint adós beszámítsa a hitelezővel mint alperessel szemben fennálló követelését, ha azt a felszámoló elismertként nyilvántartásba vette. A megállapítási per másik feltétele is hiányzik, hiszen a felperesnek módjában áll akár a felszámolási eljárásban, akár ettől függetlenül szerződésszegéssel okozott kár megtérítése iránti perben követelését az alperessel szemben érvényesíteni.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben az ítélet megváltoztatását, a felperes keresete szerinti döntés meghozatalát kérte, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását. Hangsúlyozta, hogy a kölcsönszerződés fedezetét az MVH-tól elnyert támogatás nem pedig az MVH-nál bejelentett bankszámlaszám képezte. A felszámoló azzal a magatartásával, hogy az új bankszámlaszám bejelentéséhez nem járult hozzá éppen az őt terhelő követelés behajtására vonatkozó kötelezettséget szegte meg, hiszen az MVH az elnyert támogatást annak ellenére nem tudta folyósítani, hogy annak egyébként az összes egyéb feltétele teljesült. Állította, hogy a felperes a pályázati kiírásnak és a támogatási szerződésnek megfelelően a határidőket betartva a projektet megvalósította. A felperes érdekkörén kívül álló körülmény, hogy a

projekt befejezése és a támogatási összeg lehívásának megnyílása az alperes végelszámolásának kezdete utánra esett. Az alperes végelszámolásának, majd felszámolási eljárásának megindulása az alperes érdekkörében felmerülő körülmény. A felperes eljárási jogainak, törvényes és méltányolható érdekeinek sérelmére hivatkozással kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság (**tanú neve**) tanúkénti meghallgatását mellőzte. Utalt továbbá arra, hogy a felperes a Cstv. 36. §-a szerinti beszámítási jogával nem élhet, hiszen az alperessel szemben nyilvántartásba vett követelése nincs. Az alperes hitelezői igényének vitatására nyitva álló, a Cstv. 46. § (6) bekezdésében rögzített jogvesztő határidő eltelt. Amennyiben az elsőfokú bíróság a megállapítás iránti kereset megindításának feltételeit nem látta biztosítottnak, vizsgálnia kellett volna, hogy a tartozástól való szabadulásra irányuló kereseti kérelem tisztán megállapítási kereset-e, azt marasztalási keresetként kellett volna elbírálnia, hiszen nem minősül pénzkövetelésnek.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy az alperes felszámolóbiztos a jogszerűen tagadta meg a formanyomtatvány aláírását, így volt biztosítható, hogy a támogatási összeg, mint fedezet fennmaradjon. Amennyiben a felperes a támogatási összeggel megegyező értékű más biztosítékot ajánlott volna fel, nem lett volna akadálya a felperes által kért nyilatkozat megtételének. A felperes érdekkörébe esik, hogy az új fedezet felajánlása elmaradt. A felszámolóbiztos által tanúsított magatartás nem volt jogellenes.

A fellebbezés **alaptalan.**

A felperes a peres eljárás során többször módosította keresetét, a fenntartott kereseti kérelme az 1952. évi Pp. 123. §-ának 2. fordulatóban rögzített megállapításra irányuló egyéb kereseti kérelem, melynek előterjeszthetőségére vonatkozó álláspontját fellebbezésében is fenntartotta.

A megállapításra irányuló egyéb kereseti kérelemnek csak akkor van helye, ha a kért megállapítás a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása végett szükséges és a felperes a jogviszony természeténél fogva vagy a kötelezettség lejártának hiányában vagy valamely más okból teljesítést nem követelhet.

A megállapításra irányuló kereseti kérelemnek két konjunktív feltétele van. Az egyik a felperes oldaláról felmerülő jogvédelem szükségessége, a másik pedig az, hogy a felperes teljesítést ne követelhesen. A bíróságnak a törvényes feltételek fennállását hivatalból kell vizsgálnia, bármelyik feltétel hiánya a kereset érdemi vizsgálat nélküli elutasításához vezet.

Felperes megállapítási kereseti kérelmét két jogalapra hivatkozással terjesztette elő: az egyik a formanyomtatvány aláírásának megtagadásával kapcsolatos alperesi felelősség megállapítása, ami a felperes szerződésszegésből eredő igényének megalapozását jelenti, a másik része pedig arra irányult, hogy a szerződés alperesnek felróható okból lehetetlenült, ezzel a hitelezői igényként nyilvántartásba vett tartozástól kívánt szabadulni.

Az ítéletábra elsőként azt vizsgálta, hogy a felperes által felhozott okok miatt fennáll-e a felperes jogvédelmének szükségessége.

A felperes arra hivatkozott, hogy a járásbíróság előtt a kölcsöntartozás mellékkötelezettjeivel szemben peres eljárások vannak folyamatban, amelyben a felperes félként nem szerepel, ezért e perekben igényét az alperessel szemben érvényesíteni nem tudja.

A felperes alperessel szembeni jogvédelmének szükségessége ezen okból nem áll fenn. A járulékos kötelezettek jogainak védelme merülhetne fel, de a kölcsönszerződések mellékkötelezettjei, a kezesek, a zálogkötelezettek az alperessel, mint hitelezővel szemben hivatkozhatnak mindazokra a kifogásokra, amelyeket a főadós hozhat fel, így egyebek mellett a szerződések érvénytelenségére, valamint arra, hogy a főkötelezettség megszűnt [Ptk. 273. § (1) bekezdés, Ptk. 251. § (3) bekezdés].

A felperes érvként hozta fel, hogy az alperes a kölcsönszerződésekből eredő igényét a felperes felszámolási eljárásában érvényesítette, hitelezői igényét bejelentette, amelyet a felszámoló visszaigazolt. Azaz az alperes igényének elbírálására nem perben került sor, így a felperes a követeléssel szembeni kifogásait, érdemi ellenkérelmét előadni nem tudta. Végrehajtási eljárás sem volt folyamatban, így végrehajtás megszüntetése vagy korlátozási pert sem tudott indítani.

Tény, hogy az alperes a kölcsönszerződésekből eredő követelését nem peres eljárásban, hanem a felperes felszámolási eljárásába történő hitelezői igény bejelentése útján érvényesítette. Felszámolási eljárásban lehetőség van azonban a bejelentett hitelezői igény vitatására [Cstv. 46. § (6) bekezdés], melynek során az adós a hitelező követelése kapcsán a felszámolási eljárást lefolytató bíróság előtt kifogásait teljes körűen felhozhatja. A felszámolást lefolytató bíróság az adós kifogásai - „érdemi ellenkérelme” - vizsgálatát követően dönt a hitelező bejelentett hitelezői igénye jogalapjáról és összecszerűségéről. Az adós követeléssel szembeni érvei, álláspontja a felszámolási eljárásban vizsgálható. Ez a jogkör a felszámolást lefolytató bíróságtól nem vonható el, ezért a jogvédelem szükségessége a megállapítási kereset kapcsán a felperes oldalán nem állapítható meg. Olyan tényre vonatkozóan, amelyre a konkrét perben védekezésként hivatkozni lehet, nincs helye – jog megóvása címén – megállapítási kereset vagy viszontkereset előterjesztésének (BH1985.195.).

Ezért, ha a felperes az alperes által bejelentett hitelezői igényt jogalapjában, vagy összecszerűségében vitatja, úgy ezt a felperes felszámolását lefolytató bíróság előtt teheti meg, vitatottként előterjesztve a hitelezői igényt. Azaz a felperes jogvédelme biztosított.

Az ítéletábra utal arra, hogy a felperes a lehetetlenülés jogkövetkezményeit tévesen hivatkozza.

A Ptk. 312. § (3) bekezdése szerint, ha a teljesítés olyan okból válik lehetetlenné, amelyért a kötelezett felelős, a jogosult a teljesítés elmaradása miatt kártérítést követelhet.

Ha a teljesítés lehetetlenné válik, a szerződés a jövőre nézve megszűnik, a felek további szolgáltatásokkal nem tartoznak, de a megszűnés előtt nyújtott szolgáltatásokkal a feleknek el kell számolniuk [Ptk. 319. § (2) bekezdés]. A lehetetlenülés további jogkövetkezményei szempontjából van lényeges különbség abban, hogy a lehetetlenülésért melyik fél felelős, vagy egyik fél sem felelős. Azaz önmagában az alperes, mint jogosult oldalán felmerülő lehetetlenülés a már nyújtott hitel visszafizetése alól nem mentesít.

Az ítéletábra vizsgálta a felperes kártérítési igénye kapcsán, hogy a felperes az alperestől követelhet-e teljesítést.

Jelen esetben az alperes is felszámolás alatt áll, így vele szemben pénz követelésére irányuló igény a felszámolási eljárás kezdő időpontját követően előterjesztett keresettel már perben nem érvényesíthető a Cstv. 38. §-ának (3) bekezdése alapján. E tekintetben az elsőfokú bíróság tévesen utalt arra, hogy a felperes az alperes szerződésszegése miatti kártérítés címén pert indíthat az alperessel szemben. A felperes az alperessel szembeni követelését perben ugyan már nem érvényesíthette, azonban lehetősége állt fenn arra, hogy az alperes felszámolási eljárásába hitelezői igényét a Cstv. 37. § (3) bekezdésében foglalt jogvesztő határidőn belül bejelentse. Amennyiben a felperes kártérítési igényét hitelezői igényként az alperes felszámolási eljárásába bejelentette volna, és az alperes az igényt vitatta volna, az alperes felszámolást lefolytató bíróság hatáskörébe tartozott volna annak eldöntése, hogy a felperes hitelezői igényének jogalapja és összecszerűsége megalapozott-e.

Azonban a felperes részéről az alperes felszámolási eljárásban nem történt meg a hitelezői igénybejelentés a jogvesztő határidőn belül, ezért a hitelező követelése a Cstv. 37. § (3) bekezdése alapján megszűnt. Az 1/2010. (VII.30.) Polgári jogegységi határozat III. pontjában foglaltak szerint egységes a bírói gyakorlat abban, hogy a jogvesztés az anyagi (anyagi) jog, a követelés végleges megszűnését (elenyészését) jelenti, vagyis a követelés még természetes obligációként sem marad fenn,

ezért a továbbiakban nem érvényesíthető. Ezért a felperes ugyan teljesítést az alperestől sem perben, sem az alperessel szembeni felszámolási eljárásban nem érvényesíthet, azonban a felperes késedelmének elhárítására a kártérítési igény jogalapjának megállapítására vonatkozó per nem szolgálhat.

A felperes kártérítési igényét az alperes követelésével szemben a felszámolási eljárásban történő beszámítás útján sem érvényesítheti, ugyanis az alperes is felszámolás alatt áll, ezért a felperes az alperessel szembeni tartozásába a követelését a Ptk. 296. § és a Cstv. 36. §-ának (1) bekezdése alapján számíthatja be, melynek feltétele, hogy a felperes hitelezői igényét az alperes felszámolási eljárásába bejelentse. Hitelezői igénybejelentés hiányában azonban a kártérítési követelés beszámításának nincs helye. Jogvesztő határidőn túl pedig hitelezői igény bejelentésének helye nincs.

A fent kifejtettek szerint a felszámolás alatt álló alperessel szemben a felperes (aki szintén felszámolás alatt áll), a Cstv. szabályaira figyelemmel perben marasztalási igényt nem érvényesíthet ugyan, és teljesítést sem követelhet, de olyan megállapítási kereset előterjesztésére sem jogosult, melynek indokaként a felszámolási határidő elmulasztása miatt kívánja követelése jogalapjának fennálltát megállapíttatni.

A megállapítási kereset Pp. 123. §-ában foglalt feltételei egyike sem áll fenn, ezért a felperes keresete érdemi vizsgálat nélkül volt elutasítandó. A felperes keresete érdemben nem volt elbírálható erre figyelemmel az elsőfokú bíróság az alperes jogellenes magatartására vonatkozó ítéleti indokolását mellőzte.

A felperes többször módosította kereseti kérelmét, 22. sorszám alatti beadványában a 47.311.405,- forint összegű marasztalási igényét 99.230.000,- forintra emelte fel. A pertárgy értéke az elsőfokú eljárás során a Pp. 24. §-ának (1) bekezdése és az Itv. 41. §-ának (2) bekezdése alapján 99.230.000,- forint volt, ezért az elsőfokú eljárási illeték összege helyesen 1.500.000,- forint.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a fenti indokolásbeli kiegészítéssel a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú eljárási illeték kapcsán megváltoztatta, míg egyebekben helybenhagyta.

A felperes pervesztes lett, ezért az ítéletábra a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes perrel felmerült költségei, így az alperest képviselő ügyvéd áfával növelt arányos munkadíja megfizetésére.

Az ítéletábra a felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték viseléséről az Itv. 74. §-ának (3) bekezdésére figyelemmel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése és a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján határozott.

Szeged, 2018. október 11.

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó s.k.	Gál Marianna s.k.	Dobler László s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró